

Jiřina Rákosníková

Studánko rubínko

Ilustrace
Jan Kudláček

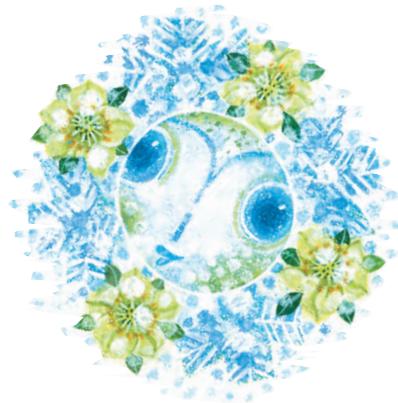
Vyšehrad

Studánko, Rubínko...

Také ve vás toto spojení vyvolá obraz čistoty, průzračnosti? Máte také chuť pokračovat v přednesu Písně o studánce Rubínce Miloslava Bureše, jejíž text pod názvem „Otvírání studánek“ neopakovatelným způsobem zhudebnil Bohuslav Martinů? Chci věřit, že ano, a vědomě a ráda na tento odkaz navazuji, nebo spíše chci se pokusit navázat. Proč? Proč v dnešní technikou zajaté, ovládané společnosti hledat pramínky vody čisté, nezkalené, kterou děti u pramene čistí a rozlévají do čtyř světa stran? Jsem stále více přesvědčena i utvrzována o oné nezničitelné potřebě a touze člověka objevovat věci stálé, trvající, nepodléhající momentální vlně zájmu, ale nesoucí v sobě symbol síly znovuzrození, růstu, trvání.

A co jiného než právě jaro má v sobě právě tuto sílu – sílu nového slunce, sílu nově vytrysklé vody, ke které pro posilu přichází nejen poutník, ale vše živé v přírodě. O sluníčku, o kytíčkách, o voděnce, o tom všem se v jarních říkadlech, písničkách tak lehce zpívá. Ale k jaru patří jako hlavní symbol onoho vzkříšení především Velikonoce, oslava oběti ve jménu života, života plnějšího, bohatšího. Je samozřejmé, že právě dny velikonoční tvoří hlavní a základní osu této knihy určené nejen těm malým a maličkým, ale hlavně a právě rodičům. Rodičům, kteří si vzdor všem povinnostem stále ještě umí všimnout a upozornit dítě „co je krásy na světě“. A když jsem projevila onu smělost použít slova kantáty „Otvírání studánek“, dovolím si toto věnování uzavřít oním pomyslným klíčem od domova. Čím je člověk starší, tím více cítí nejen tíhu klíče, ale též krásnou povinnost zděděný klíč předat dál. Činím tak s nadějí, že oním klíčem může být i ona nejjednodušší dětská říkanka „U potoka roste kvítí...“ Jistě ji všichni znáte a pokud náhodou ne, otevřte tuto vám s radostí věnovanou knihu.

Jiřina Rákosníková

Studánko, Rubínko

JIŘÍ PAVLICA
MILOSLAV BUREŠ

♩=120

Stu-dán - ko, hlu-báň - ko, stu-dán - ko, Ru-bín - ko, stu-dán - ko, hlu-báň - ko,

stu-dán - ko, Ru-bín - ko, buď vždy čis - tá a pro zdra - ví jis - tá.

Stu-dán - ky chtě - jí být čis - té, tak ja - ko dě - ti vy jste,

i jim se stý - ska - lo už po ja - ru, i jim se stý - ska - lo už po ja - ru.

Stu-dán - ko, hlu-báň - ko, stu-dán - ko, Ru-bín - ko, stu-dán - ko, hlu-báň - ko, stu-dán - ko,

Ru - bín - ko, buď vždy čis - tá a pro zdra - ví jis - tá.

Všem, kdo hledají pramínky vody čisté.

Památce Bohuslava Martinů.

